

Sorslogosz

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 4:01 am

Dénes Albert

Tudjuk jól, legalábbis fontos lenne tudni, hogy a metafizika az nem más, mint az egész embert átlató nyegátudatos szellemi gyakorlat és folyamat.

Ást.

Azt is fontos tudni, hogy az asztrológia azt a lehetőséget kínálja fel, hogy személynre szabottan mutassa az utat. Az asztrológia szimbólumokban mutatja meg azt a személyes mintát, amely az élethez való viszonyulást, sőt a tevékenységet, a tevékenységét azt is, hogy milyen módon vagyunk hajlamosak elvéteni az életet. Tulajdonképpen saját magunkat, saját tengelyünket, mert az élet bennünk van, mi vagyunk, mi hordozzuk és haladunk rajta.

Az asztrológia (születési káplet) megadja a szimbólumokat, de magát az értelmezést a metafizika (szellemi tudás) adja. Azt a szót, amely a szimbólumok értelmezését feltárja, hogy a bennünk foglalt jelentés számára világossá válik, a metafizika adja. Ez a Logosz, az egyetemes értelem. Ki amennyire mélyül el benne, annyira rászorult a logoszban. Csak hogy a logoszhoz való hozzáférés nem csupán a kényelmek, tanulmányok által lehetséges, sőt majdnem kizárt, hogy csupán az életről szóló elmélettel a logoszt az ember személynre integrálja. Ott van a konkrét, mindennapi élet, az egyéni sors, amely vagy akadály, vagy éppen lehetősége annak, hogy az ember logosszal itatódjon, ez az emberen múlik. Hogy mi a logosz? Sokan felteszik a kérdést, hogy van-e és ha van, akkor mi az élet értelme. Aki logosszal rendelkezik, annak ez már nem kérdés, hanem világosan látja, hogy életnek van értelme és azt is látja, hogy mi. Persze, nem mondjuk, például a gyors és biztos meggazdagodásban fogja ezt az értelmet látni.

Az asztrológia szimbólumai által világossá válnak a személyes életnek az értelemmel való átítást adó lehetőségei, ha ez az értelmezés az Egyetemes Logoszból indul ki, és a szimbólumfejtést azzal a szellemi-nvonallal közelíti meg, amely ennek az értelemnek az alapjait szolgálja.

A horoszkóp értelmezés metafizikusan kívánja ki kell ezt a feltárt értelmet megértse? Nyilván, elsősorban az a személy, akinek a születési vagy személyes horoszkóp értelmezés kérésével.

Sorslogosz.

A horoszkópban elsősorban azok a feladatok, lehetőségek tárulnak fel, amelyek a konkrét

Álterre, a mindennapokban elérhetők állapotokra és megteendő lépésekre utalnak.

Valamennyire az értelmezést kár embernek is metafizikussá; kell venni, ahhoz, hogy teljes mélységben megértse, miről van szó. Az érthetőség szempontjait maximálisan kielégítő értelmezés sem tud eljutni olyan emberhez, aki, valamilyen okból nem fogadja be azt. Nyilván, meg akarja érteni, hiszen ez már kávetkezik abból is, hogy így nyílt az értelmezést. Hol átközhet akadályba, mégis, az értelmezés megértése?

Ott, hogy amint már ártam, valamennyire metafizikusnak kell lennie, de legalábbis a metafizikára nyitottnak annak, aki a horoszkópja értelmezését meg akarja érteni s az életet egyre határozottabban erre a szellemi alapra szeretné helyezni. Itt, ebben már komoly helye és szerepe van az éter-sban való elmélyülésnek. Vagyis, tikközödjön az ember.

Itt van például az éteristenkardása.

A metafizikában istenazonossággrál van szó.

Az Istennel való viszony - mindig viszony marad. Nem azonoság. Hiába mondja az ember, hogy Istenhez kázel van, vagy távol, az azonoság szempontjából teljesen lényegtelen.

Ez az a köznyes pont, amely felborodás vilt ki, mert - egye- a rongilt, gyarlál, gyenge, esendő ember hogyan meri kimondani saját istenazonosságát? Nem is mondhatja ki, tnyleg. De tudhat arról, hogy ez az azonoság adva van és elvezetheti magán azokat a szellemi megleleteket és konkrét életgyakorlatokat, amellyel mintegy elükészá-ti magát az istenazonosság állapotára. Tehát nem fog kázel-teni egy olyan Isten felé, akitől eltávolodott, hanem elükészá-ti magát arra, hogy a mindig jelenlévő Istennel azonoságbá lépjen. Ez -gy még mindig köznyes, ezért mondjuk egy inkább, hogy egyságbé lépjen. Az a folyamat, ami Isten felé való kázeledésnek tánik, az nem más, mint egy személyesen és tudatosan végzett elükészá-tó meglelet, hogy az ember végre felismerhesse azt: éteraki/ami mindig is volt, és aki/ami a végéig igazság és valósság.

Vagy itt van, egy másik példaként a Sors Ura, a Kászálb Őre, a Nagy Taná-tásmester, asztrológiai nyelven a Szaturnusz, metafizikai értelmezésben az egyetemes felelősségtudat. Mint ember fállátti, az embert meghatározó, az életet alakítani képes személytelen erő csak egy tud lenni, ha az ember kába, elmetafizikátlanodott életet él, amelyben az események csak egy áramlanak feléje valahonnan.

Ha tudja, hogy ha a éterKászálb Őre- princípiumot integrálja magában, áppen azáltal is, hogy konkrét életfeladatait felvállalja, akkor nincs fállátti semmi olyan fállátti hatalom, amely letisztult szabad akarata ellen dolgozna, vagy aminek az lenne a szórakozása, hogy embereket kánozzon. Határismeret, a határok lényegének tudása és a határokkal való megleletek - ez a kulcsszó, itt a Szaturnuszról. Ha az ember, mondjuk, akinek a horoszkópjában Szaturnusszal kapcsolatos problémája van, az mind a metafizikai irodalomban tikközödvá, mind a személyes, konkrét, hátkáznapi, tapasztalati életé által adott lehetőségekben tikkednie kell arra, hogy a határok lényegét, értelmét, alakát-thatáságt, szilárdaságt, illetve rugalmasságt megtanulja, megértse, elfogadja. Hogyan bálnik az idejével, miben meddig mehet el, miben vállal felelősséget és miben nem stb.- szóval arra lehet rávezetni az értelmezés során, hogy a szaturnuszi megleletet, mint olyant megértse és saját magán, életben alkalmazza. Ez sorslogosz. Mert nemcsak a Szaturnuszt érti meg az ember, hanem a szaturnuszi megnyilvánulásokkal, tartalmakkal - idő, határok, felelősség- való megleleteket is elsajátítja, megérti, hogy esetleg miért fontosabb tább figyelmet fordítania a családjára, mint a karrierjére és azt egy is teszi. Tehát megért a határon túl, de a határok által, sokkal lényegesebb szellemi és gyakorlati kárdéseket, amelyek megértése lehetetlen lett volna a (személyes) határdések figyelembe vétele nélkül.

Számoss problémát fel lehetne hozni, ami még mindig a megtörténtes életben áll, állhat. Mivel általában a probléma az őrt probléma, mert problematikus tárgyban, tartalmában ugyanakkor bonyolult is, itt is megvizsgálhat egy fajta bonyolultási mozzanat. Nevezetesen az, hogy nem is annyira kimondottan metafizikai tudásban van a hiba, például egy metafizikusnál, hanem abban az egyoldalúságban, hogy sokszor kizárja általában nem-metafizikainak tekintett területeket. Például, az biztos, hogy keservesen sok, száraz, steril, lényegtelen filozofálás és pszichologizálás lefolyt az idők folyamán, és az ember az ilyenektől tartózkodik. Ellenben azokat az eredményeket figyelmen kívül hagyni, amelyeket ezek végül is elértek, arra a tévedésre adnak lehetőséget, hogy az ember beszéltett létségi metafizikai haladási irányvonalán nem fog lényegében tovább elmenni, ahová elérkeznek azok, akiket kizár. Természetesen, csupán pszichológival, vagy filozófiával nem lehet a szemelyes életet tengelybe hozni és megadni a mindennapok sorslogoszáját. Ellenben, ha nem tudok olyan gondolkodási lehetőségekről, amelyeket a metafizikailag erődemlegesebb filozófia feltérképezett, vagy olyan pszichológiai jelenségekről, folyamatokról, amelyekben a pszichológia jérts, akkor esetleg csak szantikálva érek ki valami olyasmiről, amit az elmélet mára már kénytelen és elegánsan kimondanak. Persze, még egyszer ismétlem, hogy mindez nem jelenti azt, hogy akár pszichológia, akár filozófia egy életrendbeli szellemi alapot nyújthatna, mint ahogy a teológia, az egyetemes tudományok sem. Erre csak a metafizika képes. A metafizika az, amelyben a tudás, a gyakorlat, a lényeg felismerése, megnevezése és a személybe, az életbe való bevitelnek a lehetősége egyért van, mint egységes egész. A sorslogosz a metafizika kezében van- gyorsan helyesbítve- az ember kezében van az a lehetőség, hogy személyes életnek értelmét, a sorslogoszt magába tudatosan integrálja. Ez a sorslogosz olyan, mint a Szaturnusz és az Uránusz egyért, vagyis a sors és az értelem, de inkább mondjuk úgy, hogy ez az értelem, amely látja az egészet, a személyt, az életet, a konstellációt, a lehetőségeket, a feladatokat, a problémák feloldási kulcsait.

Ez az értelem megvan, mint egyetemes létezési alap. Az, hogy ez nem hatja át a mindennapjainkat, az más kérdés. Az átjárás megismerés és realizáció kérdése, de legelsősorban személyes elszántság kérdése. Egy olyan, ahhoz hasonló, vagy éppen ugyanazt az elkövetés-társi műveletet kell végrehajtsuk magunkon, mint az istenazonosság esetében, hogy a sorslogosz lényünket, tudatunkat, tudásunkat, létezésünket, tetteinket, szavainkat átthassa. Ebben az elkövetés-társi műveletben tudatosan kitartva valószínűleg csak meg, hogy egy-egy problémával kapcsolatosan sikerül lényegre találni. Őgy járul fel fokozatosan számunkra az értelem, mert az értelem megvalósulás, bevéltés is, a dolgokat akkor értem meg, ha realizálok. Személyes metafizikai feladat megtalálni a metafizikát, amelybe nélkülözhetetlenül beletároljuk a mindennapi, konkrét, tapasztalati élet is. Egyetemes létezésbeli süllyel bármely feladat ez.

Ahogy Hamvas Árpád: "az embernek még sohasem volt annyira széksége az isteni értelem fenyének segítségére, mint most, amikor a dolgok megtörténtesét jobban és elérhetően kell kezdenie." (A látatlan történet/ A Vázárnt). Hogy mindebből még mi következik?

A továbbiakban:-